

ZASADY
KLASYFIKACJI I REKLASYFIKACJI KLIENTÓW MIFID
W BANKU POCZTOWYM S.A.

Spis treści

Rozdział I Postanowienia ogólne	3
Rozdział II Klasyfikacja klientów	5
Rozdział III Reklasyfikacja klientów	8
Rozdział IV Postanowienia końcowe.....	11

Rozdział I

Postanowienia ogólne

§ 1

Niniejsze „Zasady klasyfikacji i reklasyfikacji klientów MiFID w Banku Pocztowym S.A.” zwane dalej „Zasadami” zostały przygotowane na podstawie:

- 1) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2024/790 z dnia 28 lutego 2024 r. zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE,
- 2) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012,
- 3) Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy,
- 4) Rozporządzeń delegowanych Komisji (UE) wydanych na podstawie upoważnienia zawartego w (i) Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, oraz (ii) Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012,
- 5) Ustawy o obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. 2024, poz. 722 ze zm.),
- 6) Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 września 2024 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz.U. 2024 poz. 1423),
- 7) Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 listopada 2024 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz.U. 2024 poz. 1735).

§ 2

1. Niniejsze Zasady określają sposób przeprowadzania klasyfikacji klientów Banku, korzystających z usług inwestycyjnych.
2. Szczegółowy tryb i sposób postępowania w zakresie klasyfikacji i reklasyfikacji klientów do odpowiedniej kategorii określa Procedura wewnętrzna – Tryb klasyfikacji i reklasyfikacji klientów MiFID w Banku Pocztowym S.A.

§ 3

Użyte w niniejszych Zasadach określenia oznaczają:

DBI	Departament Bankowości Instytucjonalnej
DDS	Departament Skarbu
DZS	Departament Zarządzania Siecią Sprzedaży
kategoria klienta	jedna z trzech kategorii nadanej klientowi podczas procesu klasyfikacji tj., 1) klient detaliczny; 2) klient profesjonalny; 3) uprawniony kontrahent;

klient	osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która zawarła z Bankiem umowę o świadczenie usług inwestycyjnych. W przypadku działalności na rynku międzybankowym, umowę ISDA, umowę GMRA, Umowę ramową lub Umowę ramowa repo.
MIFID	przepisy prawa regulujące obszar obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności: 1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2024/790 z dnia 28 lutego 2024 r. zmieniająca dyrektywę 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, 2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012, 3) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy ("Rozporządzenie 2017/565"), 4) Rozporządzenia delegowane Komisji (UE) wydane na podstawie upoważnienia zawartego w (i) Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE, oraz (ii) Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (EU) nr 648/2012, 5) Ustawa o obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz.U. 2024, poz. 722 ze zm.), 6) Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 września 2024 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych i organizacyjnych dla firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i banków powierniczych (Dz.U. 2024, poz. 1423), 7) Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 listopada 2024 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków państwowych prowadzących działalność maklerską, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2

	ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz.U. 2024 poz. 1735).
usługi inwestycyjne	czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1) – 6) oraz ust. 4 pkt 1) ustawy, będące przedmiotem działalności Banku w zakresie w jakim jest to dopuszczalne przez powszechnie obowiązujące przepisy, obejmujące zwłaszcza: 1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, 2) wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, na rachunek dającego zlecenie, 3) nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych
ustawa	Ustawa o obrocie instrumentami finansowymi z dnia 29 lipca 2005 r. (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 722 z późn. zm.),
umowa	umowa o świadczenie usług inwestycyjnych zawierana pomiędzy klientem a Bankiem dotycząca takich instrumentów finansowych jak w szczególności: jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, lokaty z funduszem, dłużne papiery wartościowe, transakcje pochodne.

Rozdział II

Klasyfikacja klientów

§ 4

1. Klasyfikacja klientów Banku, dokonana zgodnie z wymogami MiFID, ma na celu zapewnienie klientom ochrony inwestycyjnej, odpowiednio do kategorii, do której klient został zaklasyfikowany.
2. W wyniku klasyfikacji klientów Banku, zostają oni przypisani do następujących kategorii:
 - 1) klienci detaliczni,
 - 2) klienci profesjonalni,
 - 3) uprawnieni kontrahenci.
3. Po przeprowadzeniu klasyfikacji, klient jest obsługiwany w odniesieniu do usług inwestycyjnych Banku jako klient danej kategorii.

§ 5

Klasyfikację przeprowadzają pracownicy nawiązujący relacje z klientem z zakresu usług inwestycyjnych świadczonych przez Bank:

- 1) w odniesieniu do produktów inwestycyjnych z wyłączeniem działalności na rynku międzybankowym na instrumentach finansowych:
 - a) DZS – klienci zakwalifikowani do segmentu osób fizycznych,
 - b) DBI – klienci zakwalifikowani do segmentu mikroprzedsiębiorstw,
- 2) w odniesieniu do działalności na rynku międzybankowym w zakresie instrumentów finansowych – DDS.

§ 6

1. Klient detaliczny to klient, który nie został zakwalifikowany do kategorii klient profesjonalny, ani uprawniony kontrahent.
2. Klientem profesjonalnym jest klient posiadający doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami.
3. Klientem profesjonalnym są w szczególności:
 - 1) banki,
 - 2) firmy inwestycyjne,
 - 3) zakłady ubezpieczeń,
 - 4) fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych lub zarządzający ASI, w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (t.j. Dz. U. 2024., poz. 1034 z późn. zm.)
 - 5) fundusze emerytalne lub towarzystwa emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (t.j. Dz. U. 2024, poz. 1113, z późn. zm.),
 - 6) towarowe domy maklerskie,
 - 7) podmioty zawierające, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,
 - 8) inne instytucje finansowe niż wskazane w pkt 1) - 7),
 - 9) inwestorzy instytucjonalni niebędący instytucjami finansowymi określonymi w pkt 1) - 8), prowadzący regulowaną działalność na rynku finansowym,
 - 10) podmioty prowadzące poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w pkt 1) – 9),
 - 11) przedsiębiorcy, którzy spełniają co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowartość kwot, wskazanych w euro oblicza się przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego:
 - a) suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 EUR,
 - b) osiągnięta przez przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro,
 - c) kapitał własny lub fundusz własny przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 EUR,
 - 12) organ publiczny, który zarządza długiem publicznym, bank centralny, Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny lub inna organizacja międzynarodowa pełniąca podobne funkcje,
 - 13) inni inwestorzy instytucjonalni, których głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych – fundusze sekurytyzacyjne,
 - 14) podmioty inne niż wskazane w pkt 1)-13), które na swój wniosek zostały przez Bank uznane za klienta profesjonalnego.
4. Uprawniony kontrahent to:
 - 1) klient profesjonalny wymieniony w § 6 ust. 3 pkt 1)-10) oraz pkt 12)-13), z którym Bank zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu w ramach:
 - a) wykonywania zleceń,
 - b) przyjmowania i przekazywania zleceń,
 - c) nabywania lub zbywania instrumentów finansowych na własny rachunek,
 - 2) klient profesjonalny wymieniony w § 6 ust. 3 pkt 11), który na swój wniosek został przez Bank uznany, na zasadach określonych w art. 71 Rozporządzenia 2017/565, za uprawnionego kontrahenta, z którym Bank zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu w ramach:
 - a) wykonywania zleceń,
 - b) przyjmowania i przekazywania zleceń,
 - c) nabywania lub zbywania instrumentów finansowych na własny rachunek,
 - 3) klient z innego państwa członkowskiego, który posiada status uprawnionego kontrahenta zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

§ 7

1. Przed zawarciem umowy z klientem, pracownik Banku nawiązujący relacje z klientem, zobowiązany jest przekazać klientowi w formie pisemnej, niezbędne informacje wymagane dla kategorii, do której klient został zaklasyfikowany oraz poinformować klienta o:
 - 1) zakwalifikowaniu klienta do jednej z kategorii,
 - 2) możliwości dokonania zmiany kategorii i warunkach jej zmiany na wniosek klienta,
 - 3) poziomie ochrony inwestycyjnej i zasadach traktowania przez Bank klientów zakwalifikowanych do poszczególnych kategorii klientów, w tym zakresie przekazywanych informacji.
2. Szczegółowy tryb przekazywania informacji klientom zaklasyfikowanym do odpowiedniej kategorii określa Procedura.

§ 8

1. W odniesieniu do każdego klienta (przy czym pkt. 1) lit. c i e niniejszego ustępu nie stosuje się wobec klientów zaklasyfikowanych do grupy uprawniony kontrahent) na środki ochrony inwestycyjnej składają się:
 - 1) przekazanie w ramach Pakietu Informacyjnego MiFID dla klientów Banku Poczowego S.A. na piśmie informacji dotyczących:
 - a) wystąpienia konfliktu interesów,
 - b) stosowanych przez Bank reguł zarządzania konfliktami interesów,
 - c) stosowanych przez Bank reguł działania w najlepiej pojętym interesie klienta,
 - d) Banku i prowadzonej przez Bank działalności, a także informacji związanych z usługą inwestycyjną, która ma być świadczona na rzecz klienta,
 - e) niezbędnych informacji dotyczących kosztów i opłat związanych z poszczególnymi instrumentami finansowymi (w tym obejmujące ilustrację przedstawiającą skumulowany wpływ kosztów i opłat na zwrot z inwestycji), charakteru instrumentów finansowych, ryzyka związanego z inwestowaniem w nie oraz korzyści możliwych do osiągnięcia w związku z inwestowaniem w instrumenty finansowe,
 - 2) przeprowadzenie testu wiedzy i doświadczenia (wobec klientów innych niż uprawnieni kontrahenci) mającego odpowiedzieć na pytanie, czy klient posiada doświadczenie i wiedzę pozwalającą na podejmowanie decyzji inwestycyjnych na poziomie wystarczającym do uznania przez Bank, że usługa inwestycyjna lub instrument finansowy, w który zamierza zainwestować klient są dla niego odpowiednie, zważywszy na jego sytuację indywidualną. Bank ma prawo zakładać, że klient profesjonalny oraz uprawniony kontrahent posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie inwestowania na rynku finansowym, aby zdawać sobie sprawę z istniejącego ryzyka związanego z inwestowaniem w instrumenty finansowe. Jeśli w imieniu Klienta będącego osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej transakcje zawierają osoby fizyczne, wiedzę i doświadczenie ustala się w odniesieniu do klienta,
 - 3) w przypadku świadczenia usługi wykonywania zleceń, przekazywanie na trwałym nośniku informacji dotyczących wykonania zlecenia, przy czym Bank może ograniczyć wzajemny obowiązek przekazywania tych informacji z uprawnionymi kontrahentami; w tym celu Bank składa uprawnionemu kontrahentowi oświadczenie, w którym wskazuje zasady przekazywania informacji o wykonywaniu zleceń i,
 - 4) w przypadku świadczenia usługi zawierania transakcji na własny rachunek, przekazywanie na trwałym nośniku potwierdzenia zawarcia transakcji, przy czym Bank może ograniczyć wzajemny obowiązek przekazywania potwierdzenia zawarcia transakcji z uprawnionymi kontrahentami; w tym celu Bank składa uprawnionemu kontrahentowi oświadczenie, w którym wskazuje zasady przekazywania potwierdzeń zawarcia transakcji w szczególności treść i terminy przekazywania takich potwierdzeń.
2. Jeżeli Bank na podstawie testu, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2, stwierdzi że usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta.
3. W przypadku, gdy klient lub potencjalny klient, w związku z przeprowadzaniem przez Bank testem, o którym mowa w ust. 1 pkt. 2, nie przedstawi informacji albo przedstawi informacje niewystarczające, Bank informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia mu dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. Bank uzyskuje powyższe informacje i dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny.
4. Jeżeli usługa inwestycyjna lub nabycie instrumentu finansowego zostały ocenione jako potencjalnie nieodpowiednie dla klienta, Bank ostrzega klienta przed korzystaniem z takich usług inwestycyjnych lub nabywaniem takiego instrumentu finansowego. W takim przypadku Klient może zwrócić się do Banku z wnioskiem o zrealizowanie transakcji mimo ostrzeżenia. Wniosek Klienta wymaga akceptacji Banku.

5. Jeżeli klient nie przekazał Bankowi wystarczających informacji pozwalających Bankowi na dokonanie oceny odpowiedniości usług inwestycyjnych lub instrumentów finansowych, Bank ostrzega klienta przed korzystaniem z usług inwestycyjnych lub nabywaniem instrumentów finansowych. W takim przypadku Klient może zwrócić się do Banku z wnioskiem o zrealizowanie transakcji mimo ostrzeżenia. Wniosek Klienta wymaga akceptacji Banku.

Rozdział III

Reklasyfikacja klientów

§ 9

Reklasyfikację przeprowadzają pracownicy zaangażowani w bezpośredni kontakt z klientem z zakresu usług inwestycyjnych świadczonych przez Bank:

- 1) w odniesieniu do produktów inwestycyjnych niebędących produktami skarbowymi, transakcjami rynku międzybankowego oraz jednostkami uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych – DZS i DBI,
- 2) w odniesieniu do działalności na rynku międzybankowym w zakresie instrumentów finansowych – DDS.

§ 10

1. Na pisemny wniosek klienta, Bank może dokonać zmiany kategorii klienta na niższą lub wyższą w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych, transakcji i produktów oferowanych przez Bank na rzecz klienta, jak i do każdej z osobna.
2. Klient jest zobowiązany informować Bank o zmianach danych, które mają wpływ na możliwość traktowania danego klienta, jako klienta profesjonalnego lub uprawnionego kontrahenta.
3. Jeśli Bank na podstawie posiadanych informacji stwierdzi, że klient profesjonalny przestał spełniać warunki, na podstawie których został zaklasyfikowany do tej kategorii, Bank z własnej inicjatywy reklasyfikuje klienta profesjonalnego na klienta detalicznego i informuje klienta o dokonanej zmianie, chyba że klient złoży wniosek o traktowanie go jako klienta profesjonalnego i spełnia warunki zaklasyfikowania go do tej kategorii.
4. Jeśli Bank na podstawie posiadanych informacji stwierdzi, że uprawniony kontrahent przestał spełniać warunki, na podstawie których został zaklasyfikowany do tej kategorii, Bank z własnej inicjatywy reklasyfikuje uprawnionego kontrahenta na klienta profesjonalnego lub klienta detalicznego i informuje klienta o dokonanej zmianie, chyba że klient złoży wniosek o traktowanie go jako uprawnionego kontrahenta i spełnia warunki zaklasyfikowania go do tej kategorii.
5. Klient detaliczny może złożyć pisemny wniosek o uznanie go za klienta profesjonalnego. Bank może uznać go za Klienta profesjonalnego w zakresie określonym we wniosku, pod warunkiem, że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, na zasadach wskazanych w § 11.
6. Klient, o którym mowa w § 6 ust. 3 pkt 11) Zasad, może złożyć pisemny wniosek o uznanie go za uprawnionego kontrahenta. Bank może uznać go za uprawnionego kontrahenta w zakresie określonym we wniosku, pod warunkiem, że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, na zasadach wskazanych w § 11, o ile wystąpiły przesłanki wskazane w § 6 ust. 3 pkt 11) Zasad.
7. Szczegółowy sposób ustalenia wiedzy klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych i uprawnionych kontrahentów przy świadczeniu usług inwestycyjnych, określa Procedura wewnętrzna - Tryb klasyfikacji i reklasyfikacji klientów MiFID w Banku Pocztowym S.A.

§ 11

1. Jeśli klient detaliczny będący osobą fizyczną posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, może on zostać uznany na jego pisemny wniosek za klienta profesjonalnego. Przed uwzględnieniem wniosku

klienta, Bank ma obowiązek ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług inwestycyjnych.

2. Reklasyfikacja klienta detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest dopuszczalna jeśli klient skieruje do Banku pisemny wniosek o traktowanie go jako klienta profesjonalnego w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych albo określonej usługi inwestycyjnej, lub transakcji, bądź kategorii transakcji lub produktu oraz wraz z wnioskiem przedstawi dokumenty zaświadczające, że spełnia przynajmniej dwa z następujących wymogów:
 - 1) w okresie poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 razy na kwartał,
 - 2) wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta, określonego jako obejmującego depozyty środków pieniężnych i instrumenty finansowe, przekracza kwotę 500 000 EUR, wliczając w to aktywa ulokowane w produkty i usługi Banku Pocztowego S.A.,
 - 3) pracuje lub pracował w sektorze finansowym, przez co najmniej rok na stanowisku, które wymaga wiedzy zawodowej dotyczącej transakcji w zakresie instrumentów finansowych lub usług maklerskich, które miałyby być świadczone przez Bank na jego rzecz na podstawie zawieranej umowy.
3. W przypadku rachunków wspólnych każdy współwłaściciel rachunku powinien osobno udokumentować spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3).
4. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, Bank przedstawi klientowi wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących klientowi, które może utracić, a klient stwierdzi na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że jest świadomy konsekwencji utraty takiej ochrony. Wzór takiego ostrzeżenia stanowi załącznik 4A do Procedury.
5. Równowartość kwot w EUR, o których mowa w ust. 2, ustala się przy zastosowaniu kursu średniego z Tabeli kursów walutowych Banku Pocztowego S.A. obowiązującego w dniu złożenia wniosku o zmianę kategorii klienta z klienta detalicznego na profesjonalnego.
6. Bank ma prawo odmówić reklasyfikacji klienta do wyższej kategorii, kierując się koniecznością zapewnienia poziomu właściwej ochrony inwestycyjnej klienta oraz poziomu bezpieczeństwa.

§ 12

W przypadku klientów będących osobą fizyczną nieposiadającą zdolności do czynności prawnych lub posiadających ograniczoną zdolność do czynności prawnych wniosek o zmianę kategorii może złożyć:

- 1) opiekun osoby małoletniej, a w przypadku braku opiekuna kurator ustanowiony przez sąd opiekuńczy,
- 2) kurator wyznaczony przez sąd w przypadku osoby ubezwłasnowolnionej częściowo lub opiekun wyznaczony przez sąd w przypadku osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie.

§ 13

1. Jeśli osoby fizyczne reprezentujące klienta detalicznego będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej posiadają wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, to może on zostać uznany na ich pisemny wniosek za klienta profesjonalnego.
2. Reklasyfikacja klienta detalicznego, o którym mowa w ust. 1, jest dopuszczalna, jeśli Klient skieruje do Banku wniosek o traktowanie go jako klienta profesjonalnego w odniesieniu do wszystkich usług inwestycyjnych albo określonej usługi inwestycyjnej, lub transakcji, bądź kategorii transakcji lub produktu oraz wraz z wnioskiem przedstawi dokumenty zaświadczające, że spełnia przynajmniej dwa z następujących wymogów:
 - 1) w okresie poprzedzających czterech kwartałów, klient zawierał transakcje o znacznej wielkości na właściwym rynku i z przeciętną częstotliwością 10 razy na kwartał,
 - 2) wielkość pakietu instrumentów finansowych klienta, określonego jako obejmującego depozyty środków pieniężnych i instrumenty finansowe, przekracza kwotę 500 000 EUR, wliczając w to aktywa ulokowane w produkty i usługi Banku Pocztowego S.A.,
 - 3) osoby fizyczne, które zgodnie z zasadami reprezentacji dla danego podmiotu, reprezentują osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej w zakresie zawierania i

realizacji umów, pracują lub pracowali w sektorze finansowym przez co najmniej rok na stanowisku, które wymaga wiedzy zawodowej dotyczącej transakcji w zakresie instrumentów finansowych lub usług inwestycyjnych, które miałyby być świadczone przez Bank na jego rzecz na podstawie zawieranej umowy.

3. Równowartość kwot w EUR, o których mowa w ust. 2, ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego z Tabeli kursów walutowych Banku Poczтового S.A obowiązującego w dniu złożenia wniosku o zmianę kategorii klienta z klienta detalicznego na profesjonalnego.
4. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, Bank przedstawi klientowi wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących inwestorowi, które może utracić, a klient stwierdzi na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że jest świadomy konsekwencji utraty takiej ochrony. Wzór takiego ostrzeżenia stanowi załącznik 4A do Procedury.
5. Bank ma prawo odmówić reklasyfikacji klienta do wyższej kategorii, kierując się koniecznością zapewnienia poziomu właściwej ochrony inwestycyjnej klienta oraz poziomu bezpieczeństwa.

§ 14

1. Jeśli klient zaklasyfikowany do kategorii klient profesjonalny złoży pisemny wniosek o zmianę klasyfikacji na klienta detalicznego w odniesieniu do wszystkich lub wybranych transakcji lub instrumentów finansowych, Bank może uznać go za klienta detalicznego w zakresie określonym we wniosku o zmianę kategorii.
2. Po uwzględnieniu wniosku klienta profesjonalnego o traktowanie go jak klienta detalicznego, o którym mowa w ust. 1 lub w przypadku reklasyfikacji klienta profesjonalnego na kategorię klienta detalicznego przeprowadzonej z własnej inicjatywy Banku, Bank określa w formie pisemnej lub innej formie przewidzianej w regulaminie zapewniającej możliwość utrwalenia ustaleń dokonanych z klientem profesjonalnym, zakres usług inwestycyjnych, transakcji lub produktów (instrumentów finansowych), w odniesieniu do których klient będzie traktowany jak klient detaliczny.
3. W przypadku, gdy Bank uzna klienta profesjonalnego za klienta detalicznego, jest zobowiązany stosować wobec tego klienta przepisy prawa określające zasady traktowania przez firmy inwestycyjne klientów detalicznych.

§ 15

1. Jeśli klient profesjonalny będący przedsiębiorcą posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, może on zostać uznany na jego pisemny wniosek za uprawnionego kontrahenta. Przed uwzględnieniem wniosku klienta Bank ma obowiązek ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania uprawnionych kontrahentów przy świadczeniu usług inwestycyjnych.
2. Reklasyfikacja klienta profesjonalnego, o którym mowa w ust. 1, jest dopuszczalna jeśli klient skieruje do Banku pismo stwierdzające, że chce być traktowany jako uprawniony kontrahent na zasadach ogólnych lub w odniesieniu do określonej, transakcji lub instrumentu finansowego oraz wraz z wnioskiem przedstawi dokumenty zaświadczające, że spełnia przynajmniej dwa z następujących wymogów, przy czym równowartość kwot, wskazanych w euro oblicza się przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego:
 - 1) suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 EUR,
 - 2) osiągnięta przez przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro,
 - 3) kapitał własny lub fundusz własny przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 EUR.
3. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, Bank przedstawi klientowi wyraźne pisemne ostrzeżenie dotyczące poziomów ochrony i praw do rekompensaty przysługujących inwestorowi, które może utracić, a Klient stwierdzi na piśmie, w odrębnym od umowy dokumencie, że jest świadomy konsekwencji utraty takiej ochrony. Wzór takiego ostrzeżenia stanowi załącznik 4A do Procedury.
4. Bank ma prawo odmówić reklasyfikacji klienta do wyższej kategorii, kierując się koniecznością zapewnienia poziomu właściwej ochrony inwestycyjnej klienta oraz poziomu bezpieczeństwa.

§ 16

1. Jeśli uprawniony kontrahent złoży pisemny wniosek o zmianę klasyfikacji na klienta detalicznego w odniesieniu do wszystkich albo wybranych instrumentów finansowych, Bank może uznać go za klienta detalicznego w zakresie wskazanym we wniosku.
2. Jeśli uprawniony kontrahent złoży pisemny wniosek o zmianę klasyfikacji na klienta profesjonalnego w odniesieniu do wszystkich albo wybranych instrumentów finansowych, Bank może uznać go za klienta profesjonalnego w zakresie wskazanym we wniosku.
3. W przypadku reklasyfikacji uprawnionego kontrahenta na kategorię klienta detalicznego lub klienta profesjonalnego, Bank stosuje wobec tego klienta odpowiednie fragmenty Zasad dotyczące traktowania klientów odpowiednio detalicznych lub profesjonalnych.

§ 17

Ostateczną decyzję o zmianie kategorii Klienta podejmuje Bank.

Rozdział IV **Postanowienia końcowe**

§ 18

1. Niniejsze Zasady podlegają przeglądowi oraz w razie potrzeby aktualizacji zawsze w przypadku zidentyfikowania zmian w dotyczących ich przepisach prawa, wytycznych, normach i innych standardach rynkowych, nie rzadziej jednak, niż raz na 12 miesięcy.
2. W przypadku, gdy w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1 nie zostanie zidentyfikowana potrzeba aktualizacji, przegląd musi zostać udokumentowany przez osobę odpowiedzialną za przegląd, notatką służbową zawierającą potwierdzenie faktu przeprowadzenia i wyniki przeglądu (w szczególności uzasadnienie, iż nie jest wymagana aktualizacja).
3. Za przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 1 i 2 odpowiada Dyrektor DDP.